

In memoriam
Chris Arets

1 maart 1948 6 januari 2023

Tot ons groot verdriet is ons geliefde bestuurslid Chris Arets overleden.
Chris was een bevlogen secretaris.

Hij heeft zich vele jaren met hart en ziel voor het IVN ingezet.
Op velerlei gebied. Wij zullen hem erg missen.

Denkend aan Chris denk ik aan de vogels. Hij liet ze ons horen en zien.
En steeds bij het koeren van de Holenduif denken we aan Chris.

Denkend aan Chris zie ik de pedagoog die hij was.
Kinderen enthousiasmeren, dat had hij in de vingers.

En hij was zo trots als een van de ouders, die de kinderen begeleidde naar een activiteit op d'r Slieënberg, hem "meester Arets" noemde.
Een keer was er zelfs een juf die hem als zodanig aansprak.

Denkend aan Chris, met het jubileumboekje 50 jaar IVN Ubach over Worms voor me, besef ik pas goed wat voor klus hij hier heeft geklaard.
Dierbare herinneringen maakt hij voor ons toegankelijk.
Met vele uren zwoegen.

Denkend aan Chris staat me de laatste activiteit voor ogen die we samen hebben georganiseerd.
In het kader van de Natuurontdekkingsreis Parkstad behandelden wij het thema "Diersporen en braakballen".
Chris was in zijn element.
Dat was nog geen twee maanden geleden.
Hij heeft vele sporen achtergelaten, in onze herinnering.

Denkend aan Chris herinner ik me een tekstje waarvan hij enkele jaren geleden vond dat het de dingen goed onder woorden bracht:

Voltooid leven

*Een hommelt in het gras
hij kon niet meer vliegen
maar hij liep en hij kroop
en hij liep en hij kroop
en hij liep en hij kroop
en hij liep en hij kroop
totdat hij was uitgekropen.
Dat zijn sporen.
Onuitwisbaar.*

Frans Verlaan, 16 januari 2023